

Jacek Trznadel

"Napowietrzne granice", Seweryn Pollak, "Twórczość" R. XXVII (1971) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/41, 166

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ POLLAK Seweryn: Napowietrzne granice. "Twórczość" R. XXVII: 1971, nr 4, s. 76-87.

Esej traktujący o pojęciach poezji i prozy jako gatunków literackich. Na szerokim tle porównawczym wypowiedzi teoretycznych i przykładów z dziedziny poezji i prozy autor wykazuje płynność granic między gatunkami, ustawianych jakby na nowo przez każdego autora, jak i swoistą "gotowość" wszelkich elementów językowych i elementów rzeczywistości, by stać się poezją.

BP/41

J.T.

/I/ PUZYNA Konstanty: Pojęcie czystej formy. "Twórczość" R. XXVII:1971, nr 4, s. 67-74.

Esej o pojęciu Czystej Formy u Witkacego. Autor wskazuje, że pojęcie Czystej Formy traktuje Witkacy ekspresjonistycznie - jako budzenie czy zdolność budzenia uczuć metafizycznych przez dzieło sztuki. Przypominając zasadniczy dualizm filozoficzny ontologii Witkiewiczowskiej, autor wskazuje, że pojęcie Czystej Formy pozwala chwilowo, w dziele sztuki, ten dualizm usunąć przez przeżycie jedności, czyli Tajemnicy.

BP/41

J.T.